

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościółek
Sędziowie:	SSA Hanna Nowicka de Poraj (spr.) SSA Barbara Górczanowska
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2016 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...)Funduszu (...)z siedzibą w W.

przeciwko W. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 25 stycznia 2016 r. sygn. akt I C 300/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz stronę powodowej kwotę 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**

3. **przyznaje od Skarbu państwa – Sądu Okręgowego w Tarnowie na rzecz adwokata L. M. kwotę 6 642 zł (sześć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote) w tym 1 242 zł podatku od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.**

SSA Barbara Górczanowska SSA Wojciech Kościółek SSA Hanna Nowicka de Poraj

I ACa 424/16

UZASADNIENIE

Powód (...) (...)Fundusz (...)w W. domagał się zasądzenia od pozwanego W. P. kwoty 116.368,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że jego uprawnienia do w/w wierzytelności wynikają z następujących czynności prawnych.

Bank (...) S.A., w ramach prowadzonej przez siebie działalności, zawarł w dniu 13 grudnia 2011 r. z pozwanym umowę o kredyt nr (...). W ramach tej umowy pozwany zobowiązał się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie. Wierzytelność wynikająca z umowy została w dniu 8 października 2014 r. przez (...) Bank (...) S.A. (następca prawny (...) S.A.) wniesiona aportem do spółki (...) sp. z o.o. sp.k. (...) sp. z o.o. sp. k. zawarła z powodem (...) (...) Fundusz (...) umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której (...) sp. z o.o. sp. k. zwolniła się z zobowiązania względem (...) poprzez spełnienie innego świadczenia tj. przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A., które zostały wniesione aportem do (...) sp. z o.o. sp. k.

Powód wskazał, że na dzień sporządzenia pozwu zadłużenie pozwanej wynosiło 116.368,62 zł – w tym należność główna w kwocie 85.144,47 zł, koszty w wysokości 195,00 zł oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 31.029,15 zł.

Sąd Rejonowy L. na skutek powyższego pozwu w dniu 13 stycznia 2013 r. wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, orzekając w nim zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany W. P. w ustawowym terminie złożył skutecznie sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż powód nie ma legitymacji czynnej, gdyż obecnie prowadzone jest przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. pod sygn. KM 1433/13, z wniosku poprzedniego wierzyciela tj. (...) Bank (...) S.A. W kolejnym piśmie procesowym podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Pismem z dnia 11 stycznia 2016 r. powód cofnął pozew o łączną kwotę 2.461, 12 zł podtrzymując w pozostałym zakresie żądania wyrażone w pozwie. Wskazał, iż wartość przedmiotu sporu wynosi 113.907,50 zł, w skład której wchodzi należność główna w wysokości 85.144,44 zł, skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 5.767,96 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w spłacie w wysokości 22.995,07 zł.

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2016 r, sygn. akt IC 300/15, Sąd Okręgowy w Tarnowie: I/ zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 113.907,50 zł, z odsetkami określonymi w punkcie II wyroku; II/ zasądzone w punkcie I wyroku świadczenie rozłożył na 60 miesięcznych rat, przy czym pierwsza rata w kwocie 1.807,50 zł płatna jest do dnia 10 lutego 2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 113.907,50 zł od dnia 18 grudnia 2014 r. do dnia 25 stycznia 2016 r. i z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności liczonymi od kwoty 1.807,50 zł, a kolejne 59 rat w kwotach po 1.900 zł płatne będą do 10-tego dnia każdego po sobie następującego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat; III/ w pozostałym zakresie powództwo oddalił; IV/ zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.455 zł, tytułem zwrotu części kosztów postępowania, a w pozostałym zakresie odstąpił od obciążania pozwanego tymi kosztami; V/ przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnowie na rzecz adw. L. M. kwotę 4.428 zł tytułem wynagrodzenia za udzielenie pozwanemu pomocy prawnej z urzędu.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Pomiędzy pozwanym a (...) S.A. w dniu 13 grudnia 2011 r. została zawarta umowa kredytu restrukturyzacyjnego nr (...). Na podstawie tej umowy bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w wysokości 85.581,46 zł, natomiast pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej mu kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty.

(...) S.A. w związku z brakiem regulowania rat kredytowych wypowiedział umowę pozwanemu. Na skutek złożonego przez Bank pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu opisana wyżej umowa uległa rozwiązaniu w dniu 26 lipca 2012 r, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez pozwanego kapitału oraz odsetek

umownych stanowiących część odsetkową raty kapitało-odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego.

W dniu 27 sierpnia 2012 r. (...) S.A. wystawił przeciwko dłużnikowi W. P. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), z którego wynikało, że na wymagalne zadłużenie składają się: należność główna - 85.581,46 zł, odsetki umowne – 5.767,96 zł i koszty – 234,00 zł.

Postanowieniem z dnia 28 września 2012 r., I Co 811/12 Sąd Rejonowy w B. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 27 sierpnia 2012 r.

Na mocy uchwał (...) Spółki (...) oraz Zarządu Spółki(...)z dnia 14 listopada 2012 r. nastąpiło połączenie spółki (...) S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmowana) ze (...) Bank (...) S.A. (spółka (...))

W piśmie z dnia 8 lutego 2013 r. następcą prawny (...) S.A. (...) Bank (...) S.A. wystąpił o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 27 sierpnia 2012 r.

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. akt: I Co 156/13 Sąd Rejonowy w (...) nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 27 sierpnia 2012 r., klauzulę wykonalności na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W..

W dniu 8 października 2014 r., (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) sp. z o.o. sp.k. wkład niepieniężny – wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się przez zmianę umowy w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza M. R. A nr (...). Każda z wierzytelności została ujęta w wykazie wierzytelności, stanowiącym załącznik do aktu notarialnego zmiany umowy spółki komandytowej pod indywidualnie nadanym numerem.

Dnia 24 października 2014 r. (...) sp. z o.o. sp.k. zawarła z (...) (...)Fundusz (...)umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której (...) sp. z o.o. sp. k. zwolniła się z zobowiązania względem (...) poprzez spełnienie innego świadczenia tj. przelewu wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) S.A., które zostały wniesione aportem do (...) sp. z o.o. sp. k. W wyniku powyższej transakcji na stronę powodową została przelana wierzytelność objęta niniejszym postępowaniem.

W dniu 18 grudnia 2014 r. (...) (...)Fundusz (...)wystawił W. z Ksiąg Rachunkowych Funduszu (...)nr (...) w którym oświadczył, iż w dniu 24 października 2014 r. nabył od (...) sp. z ograniczoną odpowiedzialnością, sp. k. wymagalną wierzytelność wobec dłużnika W. P. z tytułu umowy kredytowej o nr: (...) na łączną kwotę w wysokości 116.368,62 zł. Na kwotę tą składa się: 85.144,47 zł - tytułem kapitału, 31.029,15 zł - tytułem odsetek, 195,00 zł - tytułem kosztów.

Pozwany utrzymuje się z emerytury która wynosi ok. 2200 zł netto miesięcznie, po potrąceniach komorniczych otrzymuje on kwotę ok. 1300 zł netto. Żona pozwanego po potrąceniach otrzymuje z tytułu emerytury kwotę ok. 900 zł netto miesięcznie. Poza tym pozwany podejmuje prace dorywcze, z których uzyskuje dochód w wysokości ok. 400-600 zł miesięcznie. Pozwany zmuszony był sprzedać mieszkanie i nie posiada żadnego majątku. Żona pozwanego przeszła wylew i w związku z tym wymaga stałej opieki. Na leki pozwany wraz z małżonką wydaje ok. 600- 800 zł miesięcznie.

Pozwany uzyskał kredyt na kwotę 85.581,46 zł w czasie kiedy prowadził działalność gospodarczą w zakresie kanalizacji zewnętrznej. W latach 2009-2012 pozwany w ramach prowadzonej działalności był podwykonawcą wykonującym prace na obwodnicy W.. Zleceniodawca pozwanego zbankrutował i pozwany nie otrzymał pieniędzy za wykonane prace. Do chwili obecnej pozwany nie otrzymał żadnych pieniędzy od Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad i znajduje się na liście oczekujących na wynagrodzenie.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym A. P. na skutek prowadzonego postępowania egzekucyjnego KM 1433/13, toczącego się z wniosku (...) Bank (...) S.A. na podstawie (...) Tytułu (...) dnia 27 sierpnia 2012 r., wyegzekwowała od pozwanego łącznie kwotę 4.782,72 zł, z czego na konto wierzyciela komornik przelał kwotę 4.268,31 zł. Na kwotę

tę złożyły się koszty procesu w wysokości- 1.480,46 zł, odsetki – 1887,85 zł oraz koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym - 900 zł.

Oceniając powyższe ustalenia Sąd okręgowy uznał powództwo za uzasadnione.

Powód ostatecznie określił swoje roszczenie na kwotę 113.907,50 zł. Powód domagał się zasądzenia tej kwoty z tytułu niespłaconych należności wynikających z umowy kredytu zawartej w dniu 13 grudnia 2011 r. pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda. Pozwany nie zakwestionował prawidłowości wyliczeń dokonanych przez powoda. Kwestionował jedynie legitymację czynną powoda powołując się na fakt, iż poprzedni wierzyciel nadal prowadzi przeciwko niemu egzekucję.

Zarzut pozwanego Sąd okręgowy uznał za bezzasadny. Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że w dniu 13 grudnia 2011 r. pozwany zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu restrukturyzacyjnego nr (...). Pozwany nie wywiązywał się z zawartej umowy i nie regulował należności zgodnie z zobowiązaniem.

Analiza dokumentów przedłożonych przez powoda prowadzi do wniosku, iż w chwili obecnej wierzytelność wynikająca z tej umowy przysługuje powodowi. W dniu 14 listopada 2012 r. na mocy uchwał (...) Zgromadzenia (...) Spółki (...) S.A. oraz Zarządu Spółki (...) Bank (...) S.A. nastąpiło połączenie spółki (...) S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmowana) ze (...) Bank (...) S.A. (spółka przejmująca). (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł do spółki (...) sp. z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. wkład niepieniężny w postaci wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek, w tym m.in. wierzytelność przysługującą wobec pozwanego. Na podstawie umowy o świadczenie w miejsce wykonania z dnia 24 października 2014 r. (...) sp. z o.o. sp.k. zwolniła się z zobowiązania względem (...) (...) Fundusz (...) poprzez dokonanie przelewu na jej rzecz przysługujących (...) Bank (...) S.A. wierzytelności. Zatem powód stał się wierzycielem pozwanego.

Sąd Okręgowy przytoczył następnie art. 509 § 2 k.c., zgodnie z którym w przypadku cesji wierzytelności wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Powód w niniejszym postępowaniu może więc dochodzić wszelkich należności, jakie powstały w związku z niewykonaniem zobowiązania z umowy kredytowej. Nie ma przy tym znaczenia prawnej okoliczność, że pomimo wyzbycia się wierzytelności (...) Bank (...) SA nadal prowadzi egzekucję przeciwko pozwanemu. Wszystkie kwoty wyegzekwowane po zmianie wierzyciela mają charakter nienależny, ale fakt ich wyegzekwowania nie ma wpływu na uprawnienia aktualnego wierzyciela.

Sąd Okręgowy uznał następnie za bezzasadny zarzut przedawnienia roszczenia. Sąd wskazał, że ustalając termin przedawnienia roszczeń z umowy kredytowej, trzeba uwzględnić, iż roszczenie to wynika z prowadzonej przez bank działalności gospodarczej. Stosownie zatem do treści art. 118 k.c., termin przedawnienia takich roszczeń wynosi trzy lata. Jednakże, zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie bieg terminu przedawnienia był wielokrotnie przerywany (art. 123 § 1 k.c.). Pierwsze przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło w chwili złożenia przez pierwotnego wierzyciela wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, a zatem w dniu 27 sierpnia 2012 r. Następnie (...) S.A. jako następca prawny (...) S.A. wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu nr (...), co po raz kolejny skutecznie przerwało bieg terminu przedawnienia. W dalszej kolejności powód - (...) 18 grudnia 2014 r. złożył do Sąd Rejonowy L.pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Mając powyższe na uwadze zarzut pozwanego należy uznać za chybiony.

W świetle wszystkich powyższych okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jest w pełni uzasadnione. Aktualnie zobowiązanie pozwanego - uwzględniając fakt iż pismem z dnia 11 stycznia 2016 r. powód cofnął pozew o kwotę 2.461,12 zł - wynosi 113.907,50 zł. Na kwotę tą składa się należność główna w kwocie 85.144,47 zł, skapitalizowana należność z tytułu odsetek umownych w wysokości 5.767,96 zł, skapitalizowana kwota odsetek ustawowych za opóźnienie w spłacie w wysokości 22.995,07 zł.

Sąd Okręgowy uznał za uzasadniony wniosek pozwanego o rozłożenie należności na raty.

Sąd Okręgowy przytoczył treść art. 320 k.p.c., który stanowi, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Chodzi tu o sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonych świadczeń byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Z drugiej strony chodzi także o to, aby umożliwić pozwanemu dobrowolne wykonanie wyroku, a wierzyciela nie narażać na niepotrzebne wydatki egzekucyjne.

Rozkładając zasądzone świadczenie na 60 rat miesięcznych Sąd Okręgowy wziął pod uwagę to, że pozwany W. P. ma 72 lata, pobiera emeryturę w wysokości 2200 zł netto, podejmuje dodatkowe prace dorywcze które przynoszą mu dochód w wysokości ok. 400-500 zł miesięcznie, nie posiada żadnego majątku. Wobec powyższego w ocenie Sądu pozwany nie jest w stanie spłacić zadłużenia wobec powoda jednorazowo. Wysokość kolejnych rat to: pierwsza rata - 1 807,50 zł, a kolejne 59 rat w kwotach po 1900 zł każda, płatne do 10 dnia każdego następującego po sobie miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w uiszczeniu którejkolwiek z rat. Rozłożenie należności na dłuższy okres czasu w sposób znaczący pogarszałoby sytuację wierzyciela, stąd pomimo stosunkowo wysokiej raty za maksymalny okres spłaty Sąd Okręgowy uznał 5 lat.

Rozłożenie zasądzonych świadczeń na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić przyznania wierzycielowi odsetek za okres poprzedzający wydanie wyroku. Dlatego też odsetki od kwoty 113.907,50 zł zostały zasądzone od dnia 18 grudnia 2014 r. do dnia wydania wyroku tj. do 25 stycznia 2016 r., a od poszczególnych rat jedynie w przypadku uchybienia terminowi ich płatności.

Oddalenie powództwa nastąpiło jedynie w zakresie odsetek utraconych przez powoda na skutek rozłożenia należności na raty.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., obciążając pozwanego kosztami postępowania częściowo tj. co do kwoty 1.455 zł obejmującej opłatę od pozwu uiszczoną przez powoda. Sąd uznał, że sytuacja majątkowa pozwanego daje podstawę do odstąpienia od obciążania go tymi kosztami w pozostałym zakresie. Ponadto na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy przyznał pełnomocnikowi pozwanego wynagrodzenie w wysokości stawki minimalnej powiększonej o podatek od towarów i usług za udzielenie pomocy prawnej z urzędu.

Wyrok Sądu okręgowego **zaskarżył w całości apelacją pozwany**, zarzucając:

1/ bezzasadne uznanie, że stronie powodowej przysługuje legitymacja czynna, w sytuacji, gdy obecnie toczy się postępowanie egzekucyjne z udziałem pierwotnego wierzyciela, a strona powodowa nie zaferowała dowodów przejścia na nią wierzytelności względem pozwanego;

2/ naruszenie art. 320 k.p.c. przez jego błędną wykładnię i w konsekwencji nieprawidłowe zastosowanie przez rozłożenie świadczenia na 60 rat co do zasady po 1900 zł każda, podczas gdy na podstawie poprawnie ustalonego stanu faktycznego nie sposób tu uznać, że pozwany znalazł się w sytuacji materialnej, która uprawniała Sąd do tego by do tego by świadczenie rozłożyć na raty we wskazanych rozmiarach.

Podnosząc powyższe zarzuty pozwany domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa. Ewentualnie pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia w punkcie II przez rozłożenie świadczenia na 120 rat miesięcznych, po 950 zł każda.

SĄD APELACYJNY ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE.

Apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji są prawidłowe – pozwany ich nie kwestionuje, Sąd Apelacyjny uznaje je za własne.

W tych okolicznościach zarzut pozwanego, który zmierza do zakwestionowania legitymacji czynnej powoda jest bezzasadny. Pozwany zresztą w żaden sposób nie uzasadnia swojego twierdzenia, iż powodowi nie przysługuje wierzytelność dochodzona pozwem. Wierzytelność ta – co jak się zdaje nie było objęte sporem – powstała na skutek niewywiązywania się przez pozwanego z umowy kredytowej z dnia 13 grudnia 2011 r i wypowiedzenia tejże umowy przez pierwotnego wierzyciela – (...) S.A. W ten sposób cała wierzytelność została zgodnie z umową postawiona w stan natychmiastowej wymagalności, czego pozwany nie kwestionował, podobnie jak i wyliczonego przez Bank rozmiaru zadłużenia. Bank wystawił zresztą na wyliczona przez siebie kwotę tytuł egzekucyjny, któremu sąd nadał klauzulę wykonalności. Orzeczeniem tym Sąd Apelacyjny jest związany w rozpoznawanej sprawie. Przejście przedmiotowej wierzytelności na (...) Bank (...) S.A. nastąpiło wskutek połączenia spółek, gdzie (...) S.A. występował w charakterze spółki przejmowanej a(...)w charakterze spółki przejmujące. W takiej sytuacji, z dniem połączenia się spółek spółka przejmująca wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej, na mocy art. 494 k.s.h. Na tej podstawie (...)nabył względem pozwanego wierzytelność, wynikającą z wypowiedzenia W. P. umowy kredytowej z dnia 13 grudnia 2011 roku. Następnie (...) jako uprawniony do dysponowania wierzytelnością, będąc komandytariuszem (...) sp. z o.o. sp. k., wniósł do tejże spółki aportem wkład niepieniężny w postaci przedmiotowej wierzytelności. Bank był do takiej czynności uprawniony z mocy art. 107 § 1 k.s.h. Wnoszenie wkładów mających postać niepieniężną (aport) przez komandytariusza wymaga określenia w umowie spółki przedmiotu tego świadczenia, jego wartości oraz osoby komandytariusza. Wszystkie te wymogi zostały spełnione, co wynika z treści aktu notarialnego z dnia 8 października 2014 r (k. 53 akt). Skutkiem tej czynności było przejście wierzytelność względem pozwanego na (...) sp. z o.o. sp. k. Jak wynika z treści art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu, bądź właściwości zobowiązania. Wierzytelność której źródłem jest umowa kredytowa nie jest objęta ustawowym zakazem zbycia – wszelkie ograniczenia obrotu wierzytelnością jako wyjątek od reguły muszą wszak wynikać z bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawy (por. art. 595 § 1 k.c., art. 602 § 1 k.c.). Pozwany nie powoływał się również na żadne umowne zakazy zbycia wierzytelności – jego zarzuty w tym przedmiocie są ogólnikowe. Wierzytelność, jako prawo majątkowe, może być też przedmiotem porozumienia datio in solutum. Z tych przyczyn pozwany, jako dłużnik, nie może kwestionować ważności czy też skuteczności umowy z dnia 24 października 2014 r , na mocy której powód nabył od (...) sp. z o.o. sp. k. wierzytelność względem pozwanego. Trafnie wskazał Sąd Okręgowy, że z mocy art. 509 § 2 k.c. na powoda jako nabywcę przedmiotowej wierzytelności przeszły wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Podsumowując stwierdzić należy raz jeszcze, że legitymacja czynna powoda została w sprawie wykazana w sposób nie budzący wątpliwości. Uprawnień powoda w żaden sposób nie podważa wszczęcie i kontynuowanie przeciwko powodowi postępowania egzekucyjnego, przez R. Bank, w oparciu o (...), któremu sąd rejonowy, jeszcze w 2013 roku, nadał klauzulę wykonalności. Począwszy od dnia w którym podmiot ten wyzbył się praw do wierzytelności względem pozwanego (8 październik 2014 r) jego czynności egzekucyjne względem powoda są nieuprawnione. Na gruncie przepisów prawa materialnego Bank utracił bowiem przymiot wierzyciela. Po powstaniu tytułu egzekucyjnego powstało bowiem zdarzenie wskutek którego zobowiązanie względem Banku wygasło. W takiej sytuacji to pozwany winien podjąć obronę wnosząc przeciwko Bankowi, który utracił przymiot wierzyciela, powództwo przeciwegzekucyjne, na zasadzie art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. Braku materialnoprawnych podstaw do egzekucji nie zmienia to, że Bank przekazał powodowi wszystkie wyegzekwowane od pozwanego środki, czego efektem było częściowe cofnięcie pozwu. Wszystko to nie ma oczywiście wpływu na ocenę legitymacji czynnej powoda, co trafnie zauważył Sąd I instancji a co w sposób zupełnie nieuprawniony kwestionuje pozwany w apelacji.

Bezpodstawny jest również zarzut naruszenia art. 320 k.p.c.

Przepis ten wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego, w zakresie czasu wykonania wyroku. Jest to tzw. moratorium sędziowskie. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko "w szczególnie uzasadnionych wypadkach". Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny

niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie świadczenia przez dłużnika byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że po stronie pozwanego istnieją szczególne okoliczności, które uzasadniają rozłożenie świadczenia na raty. Sąd rozłożył świadczenie należne powodowi na 60 rat. Zaskarżonym wyrokiem doszło zatem do uprzywilejowania dłużnika a uprzywilejowanie to uznać należy za wystarczające. W orzecznictwie podkreśla się bowiem, że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c., nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Zaskarżony wyrok w należyty sposób uwzględnia interesy obu stron procesu a zarzuty pozwanego nie mogą odnieść skutku.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda, jako bezzasadną i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Motywy zaskarżonego rozstrzygnięcia zostały przejrzyste i wyczerpująco wyjaśnione przez Sąd Okręgowy. Jeśli mimo to pozwany zdecydował się na wniesienie apelacji, musi ponieść tego konsekwencje finansowe, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze przyznano pełnomocnikowi pozwanego wynagrodzenie w wysokości 75% stawki minimalnej powiększonej o podatek od towarów i usług za udzielenie pomocy prawnej z urzędu.

SSA Barbara Górczanowska SSA Wojciech Kościółek SSA Hanna Nowicka de Poraj